

БІЛЬШОВИЦЬКИМ ШЛЯХОМ

Орган В. Токмацького РК КП(б)У та виконкому райради депутатів трудящих, Запорізької області

№ 103(3560) | Неділя, 24 грудня 1950 року. Ціна 15 коп.

Сьогодні провадить свою роботу районний з'їзд робітників, редакторів стінних газет та „бойових листків“.

Палкий більшовицький привіт робітникам — командирам громадської думки, активним будівникам комунізму!

ШИРШЕ АГІТАЦІЙНУ РОБОТУ СЕРЕД ВИБОРЦІВ

У виборах до місцевих Рад депутатів трудящих виборці нашого району, як і весь радянський народ, продемонстрували свою єдність і згуртованість навколо більшовицької партії і свого вождя великого Сталіна, свій великий радянський патріотизм.

Трудящі району послали у місцеві органи радянської влади своїх кращих синів і дочок. Непорушний сталінський блок комуністів і безпартійних одержав ще одну блискучу перемогу.

У підготовці до виборів у місцеві Ради депутатів трудящих вирішальну роль відіграла армія агітаторів. Вони — агітатори — несли палкі слова правди, більшовицької правди про великі діла побудови комунізму в нашій країні, про єдність партії Леніна — Сталіна з народом, про непереможну могутність нашої Батьківщини, про непохитного прапороносця миру в усьому світі, всенародного кандидата, мудрого Сталіна.

Вони — агітатори — нещадно викривали американо-англійських підкажовачів війни, їх нелюдське знущання над трудящими, над борцями за мир.

Велику і благородну справу зробили агітатори, об'єднані в агітколлективи. Як відомо, центрами агітаційної роботи є агітпункти на виборчих дільницях.

Зараз громадяни України готуються до виборів у Верховну Раду УРСР. Більшість агітпунктів не тільки не припинили свою роботу, а, навпаки, ще більше і ширше розгортають агітаційну роботу серед виборців. До таких відносяться агітпункти у колгоспі «Гігант», на колишній 6-й виборчій дільниці в середній школі № 3 і багато інших. Завідуючі цими агітпунктами і секретарі парторганізації, закріплені за цими пунктами, вірно зрозуміли свої завдання у підготовці до наступних виборів у Верховну Раду УРСР.

Але знайшлися й такі, що припинили свою роботу. Чим, як не політичним недомисленням можна пояснити, наприклад, розпорядження директора механічного технікуму т. Скрябіна про закриття агітпункту. Припинили свою роботу агітпункти в школах № 4, № 1 та деяких сел.

Послаблення і припинення роботи в ряді агітпунктів — це наслідок послаблення керівництва і контролю агітаційної роботи з боку відділу пропаганди і агітації райкому КП(б)У.

Підготовка до виборів у Верховну Раду УРСР вимагає підвищення агітаційної роботи в масах. Отже не послаблювати, а ширше розгорнути агітацію серед виборців за нову перемогу блоку комуністів і безпартійних у наступних виборах.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Районної виборчої комісії по виборах до Великотокмацької районної Ради депутатів трудящих

Про підсумки виборів до Великотокмацької районної Ради депутатів трудящих 17 грудня 1950 року

Районна виборча комісія повідомляє остаточні дані про результати виборів до Великотокмацької районної Ради депутатів трудящих. До 7-ї години ранку 18 грудня 1950 року до Великотокмацької районної виборчої комісії надійшли від окружних виборчих комісій повні відомості про результати виборів до Великотокмацької районної Ради депутатів трудящих, складені на підставі даних всіх 41-єї дільничних виборчих комісій.

На підставі даних, одержаних від усіх дільничних виборчих комісій, у виборах де-

путатів до Великотокмацької районної Ради прийняло участь 99,96 процента від загального числа зареєстрованих виборців.

В усіх 60-и виборчих округах за кандидатів блоку комуністів і безпартійних голосувало 99,75 процента виборців від загального числа, що взяли участь у голосуванні. Проти кандидатів в депутати голосувало 0,25 процента від загального числа виборців.

На підставі ст. 99 «Положення про вибори до обласних, окружних, районних, міських, сільських і селищ-

них Рад депутатів трудящих Української РСР» не визнано недійсними жодного бюлетеня.

Великотокмацька районна виборча комісія на підставі ст. 44 «Положення про вибори до обласних, окружних, районних, міських, сільських і селищних Рад депутатів трудящих Української РСР», розглянувши матеріали по кожному виборчому округу, зареєструвала обраних депутатів у Великотокмацьку районну Раду по всіх 60-и виборчих округах Великотокмацького району. Всі обрані депутати є кандидатами блоку комуністів і безпартійних.

Районна виборча комісія по виборах до Великотокмацької районної Ради депутатів трудящих.

В КОЖНИЙ КОЛГОСПНИЙ ДВІР—ГАЗЕТУ!

Звернення колгоспників артілі ім. Сталіна до всіх колгоспників району

Товариші колгоспники!

Видатними успіхами в народногосподарському і політичному житті радянських людей прославився нинішній рік — останній рік післявоєнної сталінської п'ятирічки. За роки, що минули після суворої і спустошливої війни, наша країна знову досягла довоєнного рівня виробництва і набагато перевершила його. Відбудовані міста і села, виростили і пущені в дію тисячі нових заводів, фабрик, багатіші і міцніші стали колгоспи, незмірно підвищився матеріальний і культурний рівень трудящих.

Тепер наша країна вступила в смугу нового могутнього піднесення — побудови комунізму. Від того, наскільки буде висока політична свідомість наших людей, їх озброєність теорією більшовизму, залежатимуть успіхи нашого просування вперед. В арсеналі більшовицької пропаганди самою гострішою зброєю є наша преса. Саме в неї радянські лю-

ди вчать будувати своє життя.

Отже той, хто хоче йти в ногу з нашим радянським життям, хто хоче правильно розуміти сучасну дійсність, бути активним будівником комунізму, той обов'язково повинен читати періодичну літературу. Та інакше й бути не може! Ми навіть не уявляємо собі, як можна жити без газети в такий гарячий час, коли наша країна знаходиться в лісах великих будов комунізму.

Газети, журнали і художня література міцно ввійшли в побут колгоспників. В минулому році, наприклад, 100 колгоспних дворів нашої артілі виписували районну, обласні, республіканські і центральні газети, десятки журналів. Багато газет та журналів одержують колгоспники і в цьому році. До цього колгосп придбав більш, як на 8 тисяч крб. художньої, політичної, сільськогосподарської та науково-популярної літератури для колгоспної бібліотеки.

За дорученням колгоспників: М. ЯКОВЕНКО, голова колгоспу, І. БРКО, заступник секретаря парторганізації, Г. РУДЕНКО, завідувачий тваринницькими фермами, Г. ПАТАЛАХА, С. СТРІЮК, Г. ГУБЕНКО, С. МАМОНОВ — бригадири, А. ВІННИЧЕНКО, А. СІЧ — колгоспники.

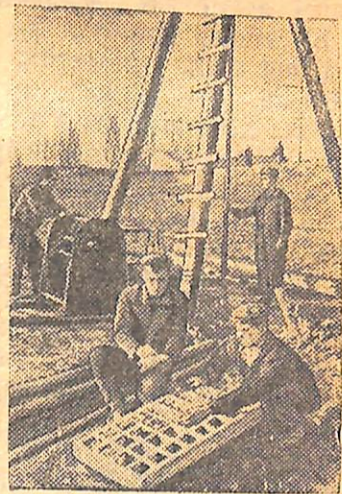
З Указу Президії Верховної Ради Української РСР Про виборчі округи по виборах до Верховної Ради Української РСР

На підставі ст. 21 Конституції Української РСР і ст. ст. 25 і 26 «Положення про вибори до Верховної Ради Української РСР» утворити такі округи по виборах до Верховної Ради Української РСР:

138. Великотокмацький виборчий округ (центр — м. Великий Токмак). Райони: Великотокмацький і Чернігівський.

Голова Президії Верховної Ради Української РСР М. ГРЕЧУХА. Секретар Президії Верховної Ради Української РСР В. НИЖНИК.

м. Київ, 21 грудня 1950 р.

У районі, де проходить траса самопливного Південно-Українського каналу, розгорнулись бурові роботи. Їх провадить Запорізька обласна гідромеліоративна контора.

На знімку: буровий майстер Дмитро Лук'янович РУДЕНКО (ліворуч) і буровий Павло Михайлович АНАНЬЄВ за розкладанням порід.

Фото А. Красовського (Прескльіше ПАТАУ).

РАБСЕЛЬКОРАМ

Партия заботливо растит Армию рабкоров и селькоров. Вы — глаза газеты и актив, И ее надежная опора.

И читает множество людей Про дела великих дней заметки. В них — весь облик Родины моей, Озаряемой огнями пятилетки.

Там растет пшеница на песках, — Лишь у нас такое явье стало, Там — завод в строительных лесах, Там — сооружение канала.

Там построен стоквартирный дом, А в степи разросся агрогород. И через газеты обо всем Говорят народу рабселькоры.

Взяв газету в руки, мы всегда В ней читаем с гордым восхищеньем

О героике свободного труда И о мирных сталинских свершеньях.

Мы идем уверенно вперед, И грядущей жизни строя зданье. Мы вступаем в новый светлый год В год больших побед и созданий.

И. НИКИТИНСКИЙ.

РАЙОННА НАРАДА ТВАРИННИКІВ

22-го грудня цього року в Будинку культури відбулась районна нарада тваринників, в якій взяли участь голови колгоспів, завідувачі фермами, зоотехніки та кращі тваринники колгоспів нашого району.

Про стан громадського тваринництва та першочергові завдання тваринників доповідь зробив голова районної Ради депутатів трудящих т. Іванченков М. В. Розповідаючи про успішне виконання трирічного плану розвитку громадського тваринництва, т. Іванченков зупинився також і на тих недоліках, які мають місце в галузі тваринництва в ряді колгоспів. В обговоренні доповіді т. Іванченкова взяли участь ряд голів колгоспів та спеціалісти тваринництва.

Наприкінці наради з заключним словом виступив секретар РК КП(б)У т. Бандуристий М. З.

ЛЕНІНСЬКІЙ „ІСКРЕ“ 50 РОКІВ

24 грудня 1900 року вийшов перший номер загальноросійської марксистської газети «Искра», творцем і організатором якої був В. І. Ленін. У повідомленні про вихід «Искри» В. І. Ленін, про завдання газети, писав: «Ми, російські соціал-демократи, повинні згуртуватися і спрямувати всі зусилля на утворення міцної партії, яка боротиметься під єдиним прапором революційної соціал-демократії».

Відомо, що перший з'їзд РСДРП, який відбувся в 1898 році, не створив партії. Не було програми і статуту партії. Після з'їзду ідейний розброд і організаційна розпороченість ще більше посилилися. Не було єдиної думки про цілі і завдання партії, про її організаційну будову, про те, з чого треба починати створення партії.

В. І. Ленін в цей час був у засланні. В далекому Сибіру великий вождь розробив конкретний план створення Російської соціал-демократичної робітничої партії. В. І. Ленін вважав, що побудову партії треба почати з організації загальноросійської політичної газети, яка провадила б пропаганду і агітацію за погляди революційної соціал-демократії, що організація такої газети повинна бути першим кроком побудови партії.

Повертаючись з заслання, В. І. Ленін 26 лютого 1900 року приїхав у Псков і негайно приступив до здійснення плану створення загальноросійської марксистської газети. У Пскові, в квітні, відбулася нарада, на якій було прийнято рішення про видання «Искри» і про її напрям.

Але таку газету видавати в Росії було неможливо. Тому Ленін вирішив видавати її за кордоном. Тут газета друкувалася на найтоншому і міцному папері і таємно пересилалася в Росію. Окремі номери «Искри» передруковувались в Росії, в таємних друкарнях в Баку, в Кишиневі, в Конотопі, в Сибіру.

Ленін звертав особливу увагу на зв'язок «Искри» з масами, на залучення в «Искру» авторів з робітників. У своїх спогадах Н. К. Крупська роз-

повідає, що перш ніж вийдуть за кордон, В. І. Ленін домовляється з Бабушкіним, що той посилатиме в «Искру» кореспонденції, вербуватиме робітників-кореспондентів.

Велику увагу приділяла «Искра» революційному рухові робітників промислових центрів України—Харкова, Києва, Катеринослава, Одеси, Миколаєва, зростанню заворушень серед селян. В 51 номері ленінської «Искри» було опубліковано понад 170 кореспонденцій, статей і заміток про Україну. Транспортування «Искри» на Україну здійснювалось через Одесу, Херсон, Київ, Кам'янець-Подільський. «Искра» і багато іншої іскрівської літератури перевидавалось на Україні в підпільних друкарнях соціал-демократичних комітетів.

Непримиренна боротьба «Искри» з «економістами» і іншими ворожими робітничому класові течіями, ясність цілей і завдань, які висувалися «Искрою» перед пролетаріатом у боротьбі за своє визволення, підносили політичну свідомість робітничих мас, згуртовували їх на боротьбу з існуючим ладом. Про це говорили самі робітники в своїх листах до редакції «Искри». «Я багатьом товаришам показував «Искру», — пише один робітник-ткач, — і весь номерок розтріпався, а він дорогий... Тут про нашу справу, про всю російську справу... Зрозуміло, чому жандарми і поліція бояться нас, робітників, і тих інтелігентів, за якими ми йдемо... Раніше кожний страйк був подією, а тепер кожний знає, що один страйк нічого, тепер свободи треба добиватися, грудьми брати її» («Искра» № 7).

Створена і редагована Леніним «Искра» повела рішучу боротьбу за подолання розброду, опортуністичних хитань, підготувала умови для утворення Російської соціал-демократичної робітничої партії.

В першу чергу «Искра» повела боротьбу проти «економістів», як основного осередку угодовства, опортунізму, що стояв перешкодою на шляху розвитку революційного руху пролетаріату, на шляху створення самостійної політичної робітничої партії.

Найважливішою справою «Искри» було вироблення проекту програми партії. Тут Леніну довелося вести серйозну боротьбу з Плехановим. Ленін добився того, що до проекту програми партії був внесений найважливіший пункт про диктатуру пролетаріату і чітко було вказано на керівну роль робітничого класу в революції Леніну належить і вся аграрна частина цієї програми. Проект програми партії був опублікований в № 21 газети «Искра».

Ленінська «Искра» підготувала скликання II з'їзду, який оголосив «Искру» Центральним органом партії.

На Кавказі з ініціативи Й. В. Сталіна і Л. Кеңовелі з першого вересня 1901 року стала виходити «Брззола» («Боротьба») — перша нелегальна грузинська соціал-демократична газета, яка послідовно провадила ідеї ленінської «Искри».

У передовій першого номера «Брззоли» товариш Сталін писав: «Грузинська соціал-демократична газета повинна давати ясну відповідь на всі питання, зв'язані з робітничим рухом, роз'яснювати принципиальні питання, роз'яснювати теоретично роль робітничого класу в боротьбі і осяювати світлом наукового соціалізму кожне явище, з яким стикається робітник» (Й. Сталін. Тв., т. I, стор. 9).

На II з'їзді стався розкол партії на більшовиків і меншовиків. Після з'їзду боротьба всередині партії ще більше загострилась. Меншовики зажадали включення до редакції «Искри» своїх представників. На сторону меншовиків перейшов Плеханов. Ленін не міг миритися з цим і вийшов з редакції «Искри». Плеханов кооптував до редакції колишніх редакторів-меншовиків. З цього моменту, з № 52, «Искра» стала меншовицькою.

Продовжувачем справи старої «Искри» стала створена В. І. Леніним більшовицька газета «Вперед», а з травня 1912 р. — щоденна більшовицька газета — «Правда», заснована за вказівкою В. І. Леніна, з ініціативи Й. В. Сталіна.

Ф. АВРАМЕНКО.

Листи до редакції

У чеканні прийому

Трапилось так, що я захворів. У поліклініці мені призначено було з'явитися на черговий прийом 14 грудня. У визначений день я прийшов ранком. Довго стояв біля вікна реєстратури, доки одержав номерок до лікаря, у кабінет № 8. Але лікар чомусь здивувалася: — Чого ви до мене прийшли? — каже вона. — Вас же приймала лікар Маляренко. Прийдете о другій годині. Прийшов я о другій годи-

ні. Лікаря немає. В реєстратурі кажуть: — Прийдете о третій годині. Прийшов о третій. І знов: — Прийдете о четвертій годині. Прийшов о четвертій і знов лікаря немає.

Нарешті біля п'ятої години дня побачив я лікаря т. Маляренко.

Недаремно хворі кажуть: — Тут доки простоїш у черзі біля реєстратури та діждешся лікаря, то й хвороба пройде.

А. САРАНЧА.

В чайній навести порядок

Брудно і неохайно в Молочанській чайній, де завідує працьос Матвієць Василь. Часто тут подають страву в немітій посуді. На сніданок офіціантка часто подає споживачам чай в брудних стаканах, на яких позасихали фрукти після вчо-

рашнього несмачного компоту. Не краще обстоять справи й з виготовленням страви. Бувають випадки, коли пиріжки продають з кислотою картоплею.

КОНОНЕНКО, МОЧУЛЬСЬКА, АНІСІМОВА, ІСКРА, БАБИЧ.

Поліпшити побутові умови гуртожитку

В гуртожитку будівельно-монтажної контори № 2, що міститься по вул. Шевченка, мешкає багато молодих робітників. Проте ніхто не дбає про створення для молоді культурного відпочинку, про проведення серед неї ідейно-виховної роботи.

Політінформації при гуртожитку не провадяться, бо політінформатор т. Шкода забув про свої обов'язки. Досі ще не створено червоного кутка.

Не краще з побутовими умовами. Ввечері, коли повертаєшся з роботи, не можна вмистись. По-перше, в баку для вмивання ніколи немає води, по-друге, немає в гуртожитку світла. Нічим і утертись.

В. ЖУРАКОВСЬКИЙ, Г. СОКОЛОВСЬКИЙ, Д. ГРЕБЦОВ.

НЕ ПРИПІНЯТИ РОБОТИ АГІТПУНКТІВ

Центром масово-політичної роботи серед виборців у передвборній кампанії є агітпункт при виборчій дільниці.

Під час підготовки до виборів у місцеві Ради депутатів трудящих більшість агітпунктів придбала великий досвід масово-політичної роботи серед населення.

Трудящі радо приходять до агітпунктів, щоб послухати цікаву лекцію, бесіду про великі будови комунізму, про Сталінську Конституцію, про міжнародне становище.

25 лютого 1951 року трудящі України обирають депутатів до Верховної Ради УРСР.

Спираючись на досвід масово-політичної роботи під час підготовки до виборів у місцеві Ради, агітпункти повинні не послаблювати, а вдосконалювати свою роботу у відповідальній кампанії — підготовці до виборів у Верховну Раду Української РСР.

Агітпункт в колгоспі «Гігант» (завідуючий агітпунктом — т. Скрипець, секретар парторганізації — т. Кирдан) продовжує провадити агітаційно-масову роботу серед виборців, не припинилось чергування агітаторів в агітпункті, виборці

відвідують агітпункт, з агітаторами тут провадяться семінари.

Але є ще й такі агітпункти, які припинили своє існування. До таких належить агітпункт при механічному технікумі (завідуючий агітпунктом — т. Кушилевич, секретар парторганізації — т. Жаліло). Тут, як тільки закінчилися вибори до місцевих Рад, директор технікуму т. Скрюбін віддав розпорядження — кімнату, де містився агітпункт, використати для інших потреб технікуму, що і було зроблено.

Припинив свою роботу і агітпункт в школі № 4 (завідуючий агітпунктом — т. Радомський). Після виборів не відчинялися двері агітпункта в школі № 1 (завідуючий агітпунктом — т. Ватченко).

Мабуть, ці завідувачі агітпунктами та секретарі парторганізації, закріплені за цими агітпунктами, чекають нагадування про те, що агітаційно-масова робота на агітпунктах у передвборній кампанії — важлива справа, якої не можна зволікати.

В. МАЛИЦЬ,

штатний пропагандист РК КП(б)У.

Використовуючи досвід агітроботи в минулі вибори

Вибори до місцевих Рад депутатів трудящих закінчилися блискучою перемогою неоружного сталінського блоку комуністів і безпартійних.

У забезпеченні цієї перемогі значну роль відіграла велика передвборна агітаційно-масова робота, що її провела серед виборців велика армія агітаторів.

Агітколектив нашої 6-ої виборчої дільниці, який складається з 50 агітаторів, непогано попрацював під час передвборної кампанії. До кожного виборця агітатори донесли зміст Положення про вибори місцевих Рад, розповіли біографії кандидатів у депутати, ознайомили виборців з технікою голосування, багато допомогли дільничній комісії у перевірці списків. Треба відзначити хорошу роботу агітаторів-комсомольців тт. Власова, Кондратьєва, Осмяловської та інших.

25 лютого 1951 року відбудуться вибори до Верховної Ради Української РСР.

Враховуючи досвід агітаційної роботи у минулу передвборну кампанію по виборам у місцеві Ради, наш колектив вступив у нову, відповідальнішу, кампанію — підготовку до виборів у Верховну Раду УРСР.

Цими днями ми скликали нараду агітаторів, на якій були обговорені підсумки минулої роботи і накреслені конкретні завдання у новій виборчій кампанії. Агітатори пішли до своїх виборців.

В агітпункті і на десятихатках наші агітатори своїми доповідями і бесідами про сталінські будови комунізму, про великі права радянських громадян, про партію Леніна — Сталіна викликають у виборців почуття патріотичної гордості за нашу могутню Вітчизну і доможуться того, що, як і в минулі вибори, всі вони одноставно віддадуть свої голоси за кандидатів сталінського блоку комуністів і безпартійних.

П. СУХМІЙ, завідувач агітпунктом.

Тво редактора А. ЗАПОРОЖЕЦЬ.

Приймається підписка на районну газету „БІЛЬШОВИЦЬКИМ ШЛЯХОМ“

на 1951 рік

Підписна ціна на 1 місяць — 1 крб. 30 коп., на 3 місяці — 3 крб. 90 коп., на рік — 15 крб. 60 коп.

Підписка приймається скрізь: на пошті, листношам, громадськими уповноваженими в колгоспах, радгоспах, МТС на підприємствах і установах.

Підписуйтеся на довгий строк! Це гарантує своєчасне і безперервне одержання виписаної газети. „СОЮЗДРУК“.